

ditionelt har kaldt en fornuftig økonomisk politik, frem til 2010.

Vi er også nødt til at sørge for at foretage os det nødvendige, der gør, at vores økonomi er stærk efter 2010, og med den klimapolitik, den klimastrategi, regeringen har lagt frem, er vores CO₂-problemer nøjagtig de samme i 2012, som de er nu. Vi har nemlig ikke reduceret vores eget CO₂-udslip overhovedet i 2012. Vi vil stadig være et af de lande, der har det højeste CO₂-udslip i verden, og da klimaproblemerne ikke er løst i 2012, vil vi komme til at stå over for et kæmpe krav, så selv om vi har en solid økonomi på papiret, kan vi ende med at stå med en kæmpe gæld, fordi vi simpelt hen ikke har gjort det tilstrækkelige for at sikre os i forhold til CO₂-problematikken i 2012.

Det her er akkurat lige så vigtigt som at sørge for i øvrigt at have en solid økonomisk politik, må jeg sige til erhvervs- og økonomiministeren.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne sige til fru Anne Grete Holmsgaard: Vi har et globalt problem. Vi har nogle globale spilleregler. Vi lægger op til en global indsats. Man er nødt til at forstå, at det her er globalt.

Jeg ved, det vil stride imod nogles vaner om, at de gerne vil stå og prale af, hvad Danmark har gjort, og det kan man gøre, men det er fuldstændig uinteressant for miljøet. Så hæft i det mindste ikke miljøet på den debat. Tag den selv og sig, at man har gjort nogle ting, eller hvad man vil. Men at tage miljøet som gidsel her er i hvert fald forkert. Det er helt krystalklart, at for miljøet er det ligegyldigt, hvor man reducerer CO₂ henne.

Så vil jeg bare sige, og jeg har jo gennemgået det et par gange: Man kan ikke skelne. Man kan sige, hvilket land det kommer fra, men ikke om det er sket på baggrund af energieffektivisering eller f.eks. økonomisk kollaps.

Med hensyn til hvad regeringen vil gøre, så vil regeringen følge det princip, som jeg vil opfordre oppositionen til også at vænne sig til, for jeg synes, det kunne være rart, hvis vi alle kunne sige: Vi vil have mest miljø for pengene.

Det er jo ikke så overraskende. Der er jo mange andre i det danske samfund, der hver dag lever på den måde, at de skal prøve på at få mest muligt ud af noget, de gerne vil have for de penge, de har i den anden hånd. Det er jo forholdsvis simpelt, og jeg synes, man skal vænne sig til,

at så simpelt kan man godt se det, for det er til gavn for miljøet. Jeg er stadig væk af den opfattelse, at det er godt, når man laver projekter som nede i Rumænien, hvor man fortrænger olie. Så man ikke de billeder af, hvor ringe det er derude? Så man ikke, hvordan træflis simpelt hen ligger rundtomkring, og det må slet ikke placeres der? Nu får vi det løst takket være rumænerne selv, takket være danske virksomheder og dansk teknologi, og så selvfølgelig også, at vi fører en klimapolitik, som betyder, at vi går med derned.

Det er i øvrigt et projekt, der er startet af den tidligere regering, men jeg synes altså, at man bør kvittere for det her, om ikke andet så fordi det betyder meget for rumænerne. Det synes jeg i grunden også er ret godt.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg er temmelig ked af, at miljøministeren gik op og bekræftede, at regeringen har tænkt sig at bruge danske statskroner til at købe rene emissionskvoter, altså det, vi i daglig tale kalder varm luft.

KI. 21.15

Det gør det selvfølgelig fuldstændig absurd, at ministeren så bagefter henviser til et konkret investeringsprojekt i Rumænien, som vi alle sammen synes godt om. Det er jo slet ikke det, det handler om. Men hvad søren, det er vel ligesom i militær taktik, at man gør alt for at sprede forvirring, for går den, så går den.

Så vil jeg godt spørge ministeren, når han nu selv har sagt, at Danmark har kæmpet aktivt i New Delhi for at line op til næste periode af Kyotoprotokollen: Forventer miljøministeren så, at Danmarks reduktionsmål vil være højere end 55 mio. t for anden budgetperiode, altså for perioden efter 2012?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at det måske for nogen kan synes urimeligt, men når man overtager sådan en byrde, som det er at sørge for at leve op til det, Danmark har forpligtet sig til – også når jeg tænker på, at vi pludselig havde 5 mio. t mere, som vi skulle reducere, fordi de andre landes miljøministre ikke havde den samme opfattelse, som det danske Folketing havde, da vi første gang ratificerede Kyotoprotokollen, nemlig at vi på en eller anden måde skulle have dem godskrevet,